THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SCANDINAVIAN NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen.

The Swedish Canada News.

ÅRG. (Year) 20. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., TORSDAGEN DEN 13de JUNI 1912. Entered as Second Class Matter at the Post Office Departments at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. N:r 24

Prov. Library Jan 12

Insamlingen för John Carlson.

Under den gångna veckan hafva bidrag till fonden för John Carlson inkommit, fastän icke så ymnigt som förut. Vi ha för flera veckor sedan upphört att begära mera för mr Carlson, utan lagt saken helt och hållet i våra landsmäns händer. Vi emottaga fortfarande med nöje bidrag och redovisa desamma i våra spalter; men vi öfverlåta åt landsmännen att bestämma när de anse att han fått tillräckligt.

I detta nummer yrkar en insändare på att insamlingen skall fortgå tills beloppet uppgått till ett tusen dollars.

Härmed redovisas följande under veckan inkomna medel:

Transport från föregående nummer	**$805.75**
S. P. Olson, Kenora, Ont.	1.00
G. Hawkinson, Oakland, Man	2.00
Dan. Johnson, 575 Flora ave.	2.00
Rolf Johnson, Paswegin, Sask.	.50
Chas. Johnson, Palliser, B. C.	1.00

Härmed sänder jag en dollar till John Carlson. Jag instämmer ingd brefskrifvaren som sade att vi ej borde upphöra innan det blir ett tusen dollars, ty det behöfver han då han är oförmögen till arbete. De flästa af oss ha nog smått om pengar, men något kunna vi spara utan att sakna det 1.00

Vänligen
Gustaf Friberg,
Wessington, Alta.

Wetaskiwin, den 1 juni, 1912.

Härmed finner ni ..... 2.00 dollars inneslutna, en från mig och en från min fader till förmån för John Carlson och familj.

Vänligen,
Nels Nelson,
Wetaskiwin, Alta., Box 275.

Red af S. C. T.!

Härmed inneslutes ..... $4.00 till förmån för J. Carlson af följande personer. Var god redovisa.

N. O. Moberg,	$1.00
Gust Moberg,	1.00
P. Moberg,	1.00
Mrs. P. Moberg,	.50
Mrs. Halvarson,	.50

Högaktningsfullt,
N. O. Moberg,
Hanson, Sask.

Camrose, Alta., maj 25, 1912.

Ärade red.!

Inneslutet sänder jag ....1.00 (en dollar) till vår ärade landsman John Carlson, hvilken så sorgligt blef skadad genom en olyckshändelse.

Hoppas att han vinner sin sak.

Högaktningsfullt,
Erick H. Busk,
Box 29, Camrose, Alta.

Manson, Man, 5 juni, 1912.

Red. af S. C. T.!

Härmed inneslutes ....3.00 (3 dollars) till förmån för John Carlson. Var vänlig inför redovisning i eder ärade tidning.

A. Elgstrand,	$1.00
Andrew Janson,	1.00
McDogall,	1.00

Högaktningsfullt,
A. Elgstrand.

Summa $823.25

CANADIAN NORTHERN KOMMER I SOMMAR.

(Ur Estevan Progress den 6 juni 1912)

En storartad entusiasm var rådande under demonstrationen förliden tisdags kväll, då hvarenda progressiv medborgare i staden och distriktet deltog i festligheterna, som anordnats för att fira Canadian Northern Railways ankomst till staden, såväl som tåget med i Canada tillverkade varor.

Hvarenda kotte i staden marscherade i sällskap med sin lustmusiker fästmö till tonerna från Citizens' band och Boys' Bygle band.

Klockan 8:30 sattes processionen i rörelse mot stationen, och vid 9 tiden var hela staden i galadräkt. Denna demonstration visade tydligt att då Estevan försöker göra något så blir det riktigt gjordt.

Butikerna voro upplysta och fortforo att vara så till efter midnatt. Facketåget, de bengaliska eldarne i gatorna och fyrverkerierna utgjorde ett spektakel, som man sent kommer att glömma här i staden. Det är nu ett bestämdt faktum att C. N. R. kommer hit och att Estevan till sist skall komma till sin rätt. Den optimism, som var rådande och de leende ansikten som öfveralt mötte oss på gatorna i tisdags kväll äro goda tecken på hvad som komma skall. Vi kunna redan höra pengarnas klang och bullret af den lifliga handeln, ty nu har det blifvit fart i Estevan.

Ett gement anfall.

Den svenske skådespelaren Elis Olson söker öfverträffa alla andra Amerikafarande svenska artister i oförskämdhet.

Stockholmstidning får tryckfrihetsåtal.

Det har ofta gjort oss svensk-amerikaner ondt att erfara hur Amerikafarande svenska artister efter hemkomsten till fosterlandet ratat och gjort narr af svenskarna i Amerika — ja, till och med gjort detta på stora fester, som betalats med de pengar, värdarna förvärfvat sig på de godtrogna svensk-amerikanarnes bekostnad.

Detta sorgliga förhållande beror hufvudsakligen på en missuppfattning. Svensk-amerikanarna ha ansett dessa artister såsom kulturbärare från fosterlandet, och därför varit offervilliga, anordnat stora, för resenärerna inkomstbringande tillställningar, samt firat dem på mångahanda sätt. Men artisterna från gamla landet äro i allmänhet inte annat än lyckosökande dollarjägare, hvilka finna det alltför löjligt att svensk-amerikanarne icke kunna genomskåda dem. Och i stället för att uppträda hofsamt, så att de för alltid måtte kunna betrygga efterkommande artisters ställning och kanske äfven göra det möjligt för sig själfva att återkomma och plocka in flera dollrar, uppträda de öförskämdt och pockande, så att de låta sin verkliga natur framträda. Och på detta sätt ha de nu i det närmaste slagit ihjäl hönan, som lagt de gyllene äggen.

Den som skrifver detta erinrar sig det första besök en mycket framskjuten svensk artist aflade i Amerika för några år sedan. Denne var så ifrig att betona sin långt framskjutna ställning att han uppträdde med underlöjtnantsfasoner och i damsällskap förde ett språk, som en vanlig amerikansk hambase icke skulle tillåta sig inför en anständig kvinna. Och han blef så ifrig att imponera på oss fattiga staackare här i Amerika, att hans eget uppträdande blef ett fullkomligt fiasko.

Men allt det oförskämda vi hittills sett och hört från dylikt håll, förbleknar mot Elis Olsons uppträdande både här och hemma i Sverige efter sin hemkomst, om man får tro följande artikel, som vi tillåtit oss klippa ur Svenska Kuriren:

"**Ett oförsynt angrepp och ett ampert** genmäle. Hos teaterintresserade landsmän härstädes är ännu antagligen i friskt minne det teaterevenemang, som den förflutna säsongen haft att bjuda på, och bland dem man särskildt påminner sig är skådespelaren Elis Olson, ty han lät oss här se sig i sin i Sverige kreerade hufvudroll i Sten Stenssön Stéen. Herr Olson återkom nyligen till Stockholm, och i likhet med hvarje annan Amerikafarande af någon betydenhet blef han vid framkomsten intervjuad. Därom hade ingenting varit att anmärka, om han ej passat på tillfället att för den intervjuande tidningsmannen uttala sig högst ärekränkande om en aktad och högt uppskattad dam inom den svenska Chicago-kolonien och mot henne utslungat beskyllningar af den art, att de nu renderat den lättrogna tidningen ett välförtjänt tryckfrihetsåtal. Herr Olson påstår, naturligtvis mot sitt bättre vetande, att han anordnat visaftnar till förmån för härvarande Svenska Nationalförbund och att fru Myhrman — det är mot henne de vettlösa beskyllningarne utslungats — förvexlat sin och Nationalförbundets kassor och stoppat behållningen i sin egen ficka. Visserligen voro initierade svenskar medvetna om att en konflikt mot slutet uppstod mellan fru Myhrman och herr Olson, men man hade dock ej velat tro, att han af densmma skulle låta sig förledas att inför en med härvarande förhållande fullkomligt obekant svensk publik med åsidosättande af sanning, rättvisa och tacksamhet framhålla sina erfarenheter och rön härifrån i fullkomligt skef dager. Den allmänna uppfattningen här, stödd på kännedom om här rådande förhållanden, är att hr Olson ej kommit någon vart, om han ej haft att räkna fru Myhrmans hjälp och understöd och kunnat utnyttja hennes erfarenhet, energi och rutin. Detta gäller de tre Sten Stensson Stéen-föreställningarne, men framför allt de visaftnar, hvilka fru Myhrman anordnade till hans förmån och hvilka Nationalförbundet ej hade det ringaste att skaffa med.

Med anledning af ofvan omtalade fakta ha vi uppsökt fru Myhrman för att sätta henne själf i tillfälle att bemöta herr Olsons ansvarslösa insinuationer. Herr Olson anlände meddelade fru Myhrman, på senhösten till Chicago och engagerades af Svenska Dramatiska Teatersällskapet härstädes för några uppträdanden i Sten Stensson Stéen. Pjesen var ej sådan, att den kunde slå an på en svensk-amerikansk publik och af denna anledning var det absolut omöjligt för hr Olsons impressario, dr. Victor Nilsson i Minneapolis att skaffa andra engagement än i Minneapolis och Duluth, hvarigenom den beramade turnén genom Svensk-Amerika tog ett snöpligt slut i december, och herr Olson återvände till Chicago, där han sysslolös vandrade omkring ett par månader och under tiden jämte sin fru kostnadsfritt åtnjöt fru Myhrmans gästfrihet och utan ringaste ersättning fick bo i hennes hem.

På grund af de starkaste påtryckningar från honom åtog sig fru M. att till hans förmån anordna några visaftnar, hvarvid en del lokala formågor genom fru Myhrmans inflytande kostnadsfritt medverkade. Han erhöll 70 proc. af nettobehållningen. Olson hade erbjudit sig att halfvera inkomsten med fru Myhrman, men denna nöjde sig med 30 proc. Fru Myhrman hade vältagit omfattande försök att skaffa honom engagement utom Chicago. Hon hade bl. a. ställt sig i förbindelse med impressarion Renard i New York, men allt utan resultat, emär stycket ej slagit an. Herr Olson uppträdde hos fru Myhrman så pockande och egenmäktigt, att det slutligen föreföll värdinnan som om hon varit gäst i sitt egct hem. Några intimare detaljer ville fru Myhrman af granslagenhet ej yppa, men af allt att döma måste man draga den slutsatsen, att hon mot hr Olson visade ett synnerligen långt gående öfverseende och tålamod. I de olsönska beskyllningarna i Stockholmspressen påstås äfven att fru Myhrman sökt motarbeta svenska artisters intressen i Chicago. Detta absurda påstående tarfvar intet bemötande utan faller på sin egen orimlighet, ty det är ett allt för väl kändt faktum, att fru M. mer än någon annan svensk person i Amerika ägnat tid och arbete just åt dessa artisters intressen, hvilket bevisas bäst af den pekuniära valuta resp. artister hemfört från sina Chicagobesök. Denna episod kan få en rätt vidtomfattande betydelse, emedan den framstår såsom ett afskräckande exempel och visar, att resande svenska artister äro benägna att uppträda med ett pockande öfversitteri och med pretentiösa later, allt under försök att imponera och förmå härvarande lättrogna svenskar att nedlägga tid och arbete i deras tjänst. Genom Olsons tillvägagående, såväl här i staden som efter hemkomsten, har han ej allenast gjort sig själf en björntjänst, utan äfven försvårat utsikten för eventuellt framdeles hitkommande artister att få någon att taga sig an deras sak. Fru Myhrman har redan vidtagit åtgärder att stämma den Stockholmstidning, i hvilken de mot henne utslungade beskyllningarne stått att läsa; och man kan därför motse en sensationell rättegång."

Om bemälde Olson varit i besittning af litet iakttagelseförmåga, skulle han nog i Chicago ha upptäckt hvilken ställning mrs Myhrman intager där i staden. Den som skrifver detta har känt henne i nära 25 år och följt hennes verksamhet från den tid hon var en anspråkslös medlem i en liten nykterhetsförening tills hon blef den ledande själen inom den svenska föreningsvärlden i en stad med cirka 100,000 svenskar. Hon har städse lagt i dagen en sällsport dugligbet och driftighet, samt en ärlighet som stått höjd öfver allt tvifvel. Det är hon som lyckats få till stånd det Svenska Nationalförbundet, för hvilket hon stått i spetsen allt ifrån dess första början.

Mrs Myhrman behöfver ingen bättre försvarare än de tusentals platssökande, sjuka eller nödställda landsmän och landsmaninnor, som årligen komma till henne för att erhålla hjälp, som de ock i de flesta fall få. Och vi kunna inte förstå hur en man som ansett sig klyftig nog att resa öfver oceanen för att skaffa sig en god skörd af amerikanska dollrar kan ha varit så dum att anfalla en kvinna med en så klippfast ställning som Mrs Myhrman.

SASKATCHEWAN.

Än en gång har Forward fått en ny veckotidning. Denna heter Progress och redaktören heter Bradley.

Stations agent har C. P. R. ansatt i Khedive.

En lärdomsstad artar sig Weyburn till att blifva. I den närmaste framtiden skall där uppföras ett college på för ändamålet afsatta 20 acres. Dessutom har man anslagit ett område af tio acres för ett seminarium för barn. Weyburns utveckling går raskt framåt.

Fastigheterna stiga i North Battleford. En ny apartment byggnad om 72 rum har i dagarne blifvit färdig och tagits i besittning. Nyligen afslutades två fastighetsköp om $25,000 hvardera i block 7, samt två i block 11 för $12,500 hvardera. En byggnad såldes för $30,000 och den kommer att höjas två våningar.

Elevatorbrand. Farmarnes co-operativa elevator i Govan, värderad till $8,000, nedbrann helt nyligen tillika med inneliggande 2,000 bushels hvete, godt.

SMÅPLOCK FRÅN CALGARY.

Red. af S. C. T.!

Nu är sommaren här, heter det, och det är nog sant, ty termometern har allaredan varit uppe till 68 grader varmt. Det är nästa svettigt, så man vill gärna ta ett tag öfver pannan för att sämedelst hindra svettdropparna från att gå vidare. Vill ni kanhända veta hvar denna varma sol finnes? Jo, den finnes i det soliga Alberta; den har visst fått till sin uppgift att verka mera där än annorstädes, och särskildt inom Calgary med omnejd.

Apropos Calgary, kanske det skulle intressera eder att få höra något från denna plats af jordklotet? Ja, spännen då öronen och varen tysta en stund, så skall det snart vara gjordt. Ja, se Calgary är en stad på något öfver sextiotusen invånare. Det låter stort, hva? Det enda fel vi funnit här, är att det inte är någon naturskönhet att tillgå, men det bekymrar oss föga, ty vi äro alla arbetare och affärsgubbar, som ha för mycket att göra för att tänka på sådant. Vi ha ju förresten stora, fina parker att tillgå, om det är så att vi ha en ledig timme på kvällssidan. Men det är så sällan vi taga den i anspråk.

Nu skall ni få höra på det som heter duga. C. P. R. köpte nämligen borät ett hundra tunneland jord här i vintras, för att uppföra sina verkstäder på, de hafva gjort en god del vid byggandet allaredan. De skola vara färdigbyggdå den förste december. Kontraktet för detsamma är på fem miljoner. Det säges att bolaget skall blifva i stånd att sända ett nytt tåg dagligen — därmed menas ett lokomotiv och minst fyrtio vagnar. Flera tusen arbetare komma att få arbete där, såväl vinter som mommar.

Så ha vi en hel mängd andra industrier i större och mindre skala. The Alberta Natural Gas Company har sedan en lång tid tillbaka nedlagt gasrör, sexton tum i storlek, å sträckan Bow Island—Calgary, hvilken mäter något öfver 180 mil i längd. Det kommer att kosta miljoner innan vi få gasen hit men nog kommer det att kännas skönt också till vintern, när det börjar blifva kallt, ty då kan man helt enkelt sätta sig vid gaskaminen medan man röker sin pipa.

Ja, nu kommer ni kanhända och frågar: "Finns där några svenskar i Calgary?" Ja, här finnas de i långa rader. Går ni ut till ett arbetslag på gatan skall ni säkert finna en god del af dem vara svenskar, och bland öfriga finnes här sådana som äro kontraktare, handelsidkare, jurister, doktorer och fastighetsmäklare. Det är icke så värst länge sedan Svenska Missionskyrkan köpte en tomt här för $10,000 och de ämna å densamma uppföra en kyrka åt sig. Däraf synes ju att svenskarna äro rätt så vakna i det kyrkliga här.

Ja, svenskar, kommen till det soliga Alberta och särskildt till Calgary.

J. Almgren.

Calgary i maj 1912.

Ny bana. Från Yorkton meddelas att fem arbetslag nu hålla på att arbeta både öster och väster om staden på den nya Canadian Northern banan från Wroxton till Craven, som skall vara färdig för hvetetrafiken i höst.

Elektricitetsverk kommer Saltcoats att anlägga för en kostnad af $20,000. Vid nyligen hållet val antogs förslaget om municipalt belysningsverk så godt som enhälligt — endast en röst afgafs emot förslaget.

Ett nytt renslag. Den canadensiska djurvärlden har förökats genom uppdagandet af en ny slags ren, allmänt kallad caribou, i närheten af Smoky River vid Moose Pass, nordost om Robson vid C. P. R. Den säges vara den största hittills kända ren — hufvudet är mycket stort och tänderna ganska långa. Denna rensort säges uteslutande hålla till i Rocky Mountains och är mycket större än de exemplar som påträffas vid Hudson's Bay och i Manitoba. Färgen är äfven mörkare.

Stor byggnadsifver råder för närvarande i Watrous, särskildt vid kur- och badorten Little Manitou Lake. Denna vinner allt mer och mer anseende såsom sommarresort, i det rikamän från Saskatoon, Regina, med flera platser köpa tomter för uppförande af sommarvillor.

ALBERTA.

Reser sig ur askan. Åtskilliga nedbrända byggnader i Wainwright skola återuppbyggas. De gamla voro något så när byggligt brandförsäkrade och nya vackra hus skola uppföras i deras ställe. Ett nytt tegelbruk skall anläggas, och man väntar att detta skall producera 40 till 50 tusen tegel om dagen. I det hela taget bygges det ganska ifrigt i Wainwright, bland annat en kvarn för $25,000. .. ..

Ett häftigt störtregn, som varade i 20 timmar, föll härom dagen i Coronation. Det kommer att göra jorden godt.

Skeppsvarfvet i Port Arthur.

Den stora fraktångaren Hamiltonian sjösatt under storartade ceremonier.

Båten är 257 fot lång.

Den 25 maj var en riktig galadag för Port Arthur, emedan den dagen sjösattes den första ångare som byggts på därvarande skeppsvarf, som äges af Western Dry Dock and Shipbuilding Company. Detta varf är så stort och vidtomfattande, att endast ett fåtal af stadens invånare kan göra sig en något så när riktig föreställning om detsamma.

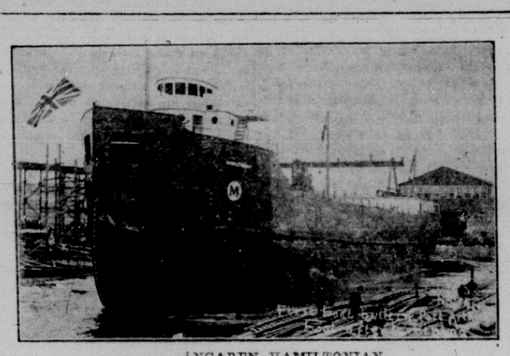

ÅNGAREN HAMILTONIAN.

Arbetet hade uttörts på rekordbrytande tid, ty bolagets president James Whalen tillkännagaf först den 2 november 1911 att hans varf fått kontrakt för byggande af en stor fraktångare. Materialierna började omedelbart att anskaffas och i början af december månad lades kölen till den första ångaren, att byggas i Port Arthur. Därefter bedrefs arbetet med den största möjliga skyndsamhet, och följden är att bolaget satt ett rekord för skyndsamt skeppsbygge. Det hade varit meningen att båten skulle gå af stapeln den 18 maj, men med anledning af försenad leverans af materiel måste sjösättningen uppskjutas på en vecka.

För att riktigt konstatera, att Port Arthurs befolkning ansåg denna sjösättning som en ny milstolpe i stadens utveckling, en märkesdag, som blir början till en viktig och för samhällets förkofran betydelsefull näringsgren, må här omnämnas att 3,500 personer beskådade den högtidliga ceremonien. Och det var ej blott menige män som infunnit sig — man märkte äfven cheferna och många af delägarne i skeppsvarfet, rederiets representanter och representanter för andra rederier, representanter för de olika järnvägsbolagen, alla stadens tjänstemän samt nästan hvarenda mera framstående affärsman i staden.

Den nya tillökningen i vår handelsflotta fick i dopet namnet Hamiltonian, och den äges af Merchants Mutual Line. Den är 257 fot lång, 43 fot bred och 28 fot djup, samt kommer att upprätthålla trafik mellan Port Arthur och Montreal. Den kommer företrädesvis att föra spannmål och stykegods. Skeppsvarfvet har nu fått order på ett liknande fartyg från samma firma, som kommer att byggas och gifvas namnet Calgarian.

Efter sjösättningen gafs bankett af stadens board of trade, där den mest gemytliga stämning var rådande. Om de spådomar som vid denna middag uttalades, skulle komma att gå i fullbordan, blir Port Arthur helt visst en mycket stor stad såväl som en betydelsefull sjöstad.

Vi aftrycka härofvan en bild af Hamiltonian, sådan den såg ut strax efter det den gått af stapeln.

MANITOBA.

Duktigt pris. En slaktare i Binscarth betalade härom dagen $600 för tio nötkreatur.

Tidningen Pocket i Minto har öfvertagits af Lew J. Mahoney från Winnipeg.

Godt om bäfver. Från Roland meddelas att bäfvern och ottern är mycket talrik i Rock Lake distriktet. Man klagar öfver att bäfvern uppdämmer smärre vattendrag och ödelägger träd.

En silfverpokal har härtigen af Connaught skänkt till landtbruksföreningen i Russell, att gifvas i premie för den bästa häst uppfödd på en farm där i trakten.

Bättre kreatursgårdar lofvar C. P. R. inspektören kreturafsändare i Mélita.

Mystiskt försvinnande. Percy Black arbetade i flera månader för mr. Crister i Kawende. Nyligen uppbar han sin lön, $400 och försvann spårlöst.

Exkursion till Winnipeg förberedes skolföreståndaren Egan i Snowflake. Den beramade utflykten skall äga rum den 18 dennes.

Moose var synlig strax öster om Dugald i förra veckan. Det säges att en stor mooschjord skall ha sitt tillhåll 30 mil öster om staden.

"Tag day" inbrakte $193 i Treherne och $120 i Rathwell.

Landtbruksutställning kommer att hållas i Virden den 30 och 31 juli. Agricultural society har $4,000 att utdela i kontanta priser, jämte pokaler och medaljer.

En del af G. T. P:s verkstäder i Portage la Prairie nedbrunno i onsdags. Arbetarne skola fara till Melville verkstäder.

Brandon går framåt. Den kommersiella byrån i Brandon har satt i gång en rörelse för att göra staden till ett framstående fabrikscentrum. Man lyckas synbarligen ganska bra, i det den ena firman efter den andra flyttar dit, antingen med hela affären eller en filial. Under den senaste 10-årsperioden växte stadens invånareantal från 4,000 till 15,000, och då man besinnar Brandons strategiska läge måste man erkänna att det fins förutsättningar för staden att växa till sig och blifva stor.

KUNG GUSTAF GER TILL PANSARBÅTEN.

Den 22 maj behandlades i extra konselj riksdagens skrifvelse i anledning af svenska pansarbåtföreningens erbjudande att tillhandahålla statsverket erforderliga medel för anskaffning af en pansarbåt af F-typen. K. M:t har därvid förklarat sig antaga detta erbjudande och tillika uttalat sitt varma erkännande för den fosterländska offervillighet, som tagit sig uttryck i den storartade gåfvan.

Samma dag ställde kung Gustaf till riksmarskalken följande skrifvelse:

"Sedan jag i Mag i statsråd förklarat mig mottaga de medel, som bland Sveriges folk insamlats för byggande af en pansarbåt, är det för mig ett omfvikligt behof att till alla och en hvar af gifvarne uttrycka min stora glädje och mitt varma tack för denna gåfva till svenska staten.

Sällan, om ens någonsin, torde i något land på frivillighetens väg en med hänsyn till folkmängd och förmögenhetsförhållanden så storartad gåfva hafva hopbragts. Bidragsgifvarnas olika samhällsställning vittnar ock därom, att den brinnande iver att fortast möjligt stärka vårt försvar, som varit drifjädern för medlens lämnande, förefinnes hos breda lager af det svenska folket. Högt vittnar detta om den försvarsvilja som finnes hos oss. Det är min lifliga förhoppning, att hela folket måtte allt mer och mer enas i sträfvandet att under fredens dagar stärka vårt försvar. På så sätt kunna vi med tillförsikt gå framtiden till mötes. Nutidens krig kräfva mera än någonsin icke endast handlingskraft, när ofred hotar, utan jämväl dessförinnan långa och kostsamma förberedelser, för att denna handlingskraft i det gifna ögonblicket skall kunna göra den erforderliga verkan. Måtte insikten därom bli allt klarare för Sveriges folk!

Då gåfvan nu mottagits, hafva jag och mitt hus velat i handling visa äfven vår åstundan att bidraga till stärkandet af landets försvar. Vi hafva därför beslutat att skänka ett belopp af 100,000 kr. att användas till den nu beslutade pansarbåten för att därmed om möjligt ytterligare höja dess stridsvärde och försvarskraft. Jag anmodar eder att bringa detta mitt bref till offentlig kännedom."

Presidentvalet i För. Staterna.

Alla kandidater för den republikanska nominotionen ha nu öppnat högkvarter i Chicago. — Nationalkomitén behandlar nu alla inkomna klagomål.

Taft tycks vara segrare.

Det republikanska konventet tager nästa tisdag sin början i Chicago. Sammanträdena komma att hållas i det välliga Colliseum. Hvarje stat och territorium kommer att representeras af två ombud för hvarje kongressman och två för hvarje senator.

Våra läsare ha troligtvis följt med den heta kampen mellan Roosevelt och Taft, och sett huru den nuvarande presidenten i förstone hade ett väldigt försprång, samt hur han senare af Roosevelt besegrades i den ena staten efter den andra. Det visar sig nu att rätt många af de senare valrapporterna voro vilseledande, emedan Roosevelts parti lyckats vinna delegater i många stater, där sättet för ombudsvalen varit helt och hållet enastående — man hade glömt att taga hänsyn till gällande regler för ombudsval. Följden är att då två uppsättningar af delegater anmälas till nationalkomitén, den ena uppsättningen måste förkastas. Och af alla de öfverklagade valen som hittills förelagts komitén, tycks alla olaglighetet ha begåtts af Roosevelts anhängare. I de flesta fall ha Roosevelts egna vänner i komitén röstat för Tafts ombud.

Så vidt man nu kan beräkna, har president Taft så många ombud, att han kan välja senator Root till temporär ordförande, hvilket gifver honom en fördel, i det denne ordförande utnämner fullmaktskomitén. Och det ger äfven åt som om han kunde styrka åt sig nominationen vid första voteringen. Men å andra sidan hafva Roosevelt och hans förkämpar icke uppgifvit hoppet, ty de påstå fortfarande att de äro herrar öfver situationen, och att de skola bereda nr Taft en allt annat än angenäm öfverraskning.

Flera af Roosevelts förkämpar erkänna emellertid att deras ställning är hopplös, och förorda därför att Rooseveltombuden skola bryta ut ur konventet och uppställa Roosevelt såsom kandidat. Men de mera sansade afråda ett sådant drastiskt steg.

Trots det stora försprång den nuvarande presidenten tycks ha äro hans vänner allt annat än bekymmerslösa. De frukta att en för i år obotlig splittring skall uppstå, med påföljd att demokraterna komma att välja sin kandidat. Därför söker man med lock och pock förmå senator Cummins från Iowa att blifva vice presidentkandidat, något som han inte gärna vill bli. Han vill antingen ha nomination för president eller också ingenting alls.

Roosevelt har alltjämt sökt framställa sig såsom en den där arbetar alldeles oegennyttigt för folkets väl och visst inte har någon förbindelse med de stora korporationerna. Det har därför väckt icke så litet uppsende att hvarenda röst Roosevelt erhöll i Ohio kostade hans kampanjfond icke mindre än fem dollars och då man besinnar hans höga röstsiffra, måste man erkänna att det är en vacker slant. I Illinois kostade kampanjen endast $100,000, men så här den kostat mera på andra håll — inälles öfver halfannan miljon, och det uppgifves att trustmagnaterna betala fiolerna.

PREMIER SCOTT HEMKOMMEN.

Saskatchewans premierminister har som bekant en längre tid vistats i södern för att sköta om sin hälsa. Under tiden har hans post skötts på ett i allo tillfredsställande sätt af Hon. mr Calder, och de liberale gingo gladeliga en kampanj till mötes. De konservative ha med ljus och lykta sökt finna en svag punkt i det liberala programmet eller den nuvarande regeringens rekord, men förgäfves. Då fann ett ljushufvud på idén att utsprida ryktet att premier Scott icke vägade komma tillbaka och uppfaga stridshandsken, samt att de liberala voro vettskrämda.

De fortsatte med sina historier samt anordnade för i måndags afton en konservativ bankett i Regina, vid hvilken två af Dominion regeringens ministrar voro närvarande, och där skulle man göra ett stort nummer af premierministerns bortavaro vid ett så kritiskt tillfälle. Men det kom streck i räkningen — mr Scott återvände i söndags till Regina — och de konservative stodo där skäligen längnästa.

KODAK SAFETY FILM